

[Ove Jensen.]

men det havde jo unægtelig været interessant at have hørt noget om, hvad ministeren og hvad regeringen så havde til hensigt at gøre for at få dette forhold rettet. Ud over at henvise til, at der er nedsat et udvalg til at se på landbrugets forhold, har hverken landbrugsministeren eller regeringen tilsyneladende tænkt sig at gøre noget ved denne for landbruget så vigtige sag.

Hvad er nu årsagen til denne kedelige udvikling? Hvorfor har dansk landbrug ikke forstået at udnytte de muligheder, der er i det store fællesmarked? Efter fremskridtspartiets opfattelse er det ikke de danske landmænd, der er dovne og uduelige, snarere tværtimod. Nej, årsagen har været nogle uduelige politikere her på Christiansborg, der gennem årene ved forskellig lovgivning har lagt så mange forhindringer i vejen for en naturlig udvikling i landbrugserhvervet, at landmændene simpelt hen ikke har haft en jordisk chance for at udnytte de store muligheder, der har været for dansk landbrug i fællesmarkedet.

Gennemsnitsalderen for danske landmænd er over 50 år. Landbruget er stærkt på vej til at blive et gammelmandserhverv, og den første forudsætning for, at der overhovedet kan blive tale om en forøgelse af den arbejdskrævende animalske produktion, er naturligvis, at de gamle, udslidte landmænd bliver afløst af de unge, som har det gåpåmod og de kræfter, der skal til for at arbejde med husdyrbrug. Men på grund af den samfundsskadelige kapitalvindingsskat er generationsskiftet næsten gået i stå.

De faktiske forhold er, at der er tusindvis af ældre landmænd, der gerne vil sælge deres bedrifter, og der er endnu flere veluddannede unge, der gerne vil købe, men på grund af kapitalvindingsskatten bliver der ikke handlet, fordi de nuværende ejere, når de får oplyst, hvor meget de skal betale i kapitalvindingsskat, beslutter sig til ikke at sælge, fordi de i mange tilfælde ikke engang kan få så mange penge fri ved handelen, at de kan købe sig et hus at bo i. De gamle bliver så ved gårdene, og hvis ikke besætningen er sat ud, bliver den det, og så avler de korn måske med en maskinstation til at klare markarbejdet.

Der foreligger i øvrigt tal for, at de unge landmænd under 35 år i gennemsnit har en

produktion, der er $2\frac{1}{2}$ gang så stor som de ældre landmænds. Det forekommer helt utroligt, at et flertal her i folketinget ikke ønsker denne mulighed for en forøgelse af landbrugseksporten med måske flere milliarder kroner om året udnyttet, men det gør man altså ikke. Der hviler i denne sag et meget tungt ansvar på partiet venstre, som ikke vil være med til hverken at gennemføre lempelse i eller at afskaffe kapitalvindingsskatten. Venstre er jo ellers det parti, som igennem tiderne har givet udtryk for, at de var landmændenes parti. Det må nok siges at være falsk varebetegnelse. Kendsgerningen er, at venstre i denne sag sammen med socialdemokratiet har ført en politik, der stærkt er på vej til at ødelægge det danske landbrug.

Det er hyklerisk, når fhv. landbrugsminister Kofoed foreslår, at landbrugsproduktionen skal fordobles i de næste 10 år, når venstre samtidig fører en politik, der gør dette umuligt. Det er også hyklerisk, når forskellige venstrefolketingsmedlemmer på møder ude i landet fortæller, at venstre skam gerne vil være med til at afskaffe kapitalvindingsskatten, når kendsgerningen er, at det netop er partiet venstre, der er skyld i, at den ikke er afskaffet.

Et andet stort problem for landbruget er den store renteudgift. Selvfinansieringsgraden er alt for ringe i forhold til de lande, vi konkurrerer med, og det skyldes bl.a., at priserne på landbrugsejendomme på grund af kapitalvindingsskatten presses alt for højt op. Den udpumpning af kapital, der sker fra landbruget til de offentlige kasser, hver gang der ved en handel skal betales kapitalvindingsskat, er i allerhøjeste grad medvirkende til både at forringe likviditeten og at forøge rentebyrden i landbruget.

Med den politik, der stadig væk føres, er der ikke udsigt til noget fald i renten, snarere tværtimod. Obligationskurserne er i de sidste måneder raslet stærkt ned, og der er foreløbig kun udsigt til, at kurserne vil falde yderligere og renten dermed stige. Renten på nye obligationslån ligger i dag på ca. 15 pct., og det er en meget alvorlig udgift for den nyetablerede landmand. I mange tilfælde er renteudgiften den største udgiftspost, han har på gården, og det fremmer naturligvis ikke investeringslysten.

Et tredje stort problem for landbruget er